

[Landbrugsministeren]

etablering af en jagtfri zone på søterritoriet i områder beliggende inden for en afstand af 300 meter fra bebyggede landarealer med status som byzone eller sommerhusområde.

Samme betragtninger ligger bag et andet forslag, som gælder for land- og ferskvandsarealer i byzone og sommerhusområde. Her foreslås det, at jagt ikke må udøves inden for en afstand af 100 meter fra anden mands bolig, medmindre den pågældende samtykker heri.

På et tredje område er der også foreslået indskrænkninger i mulighederne for jagtudøvelse. Der foreslås ½ times afkortning af skumringsjagten i november og december måned. Denne afkortning medfører, at jagten på gæs, ænder og måger samt blishøns i disse måneder kun må finde sted i indtil en time efter solnedgang.

Endvidere foreslås det, at zoologiske konservatorer, der erhvervsmæssigt udstopper pattedyr og fugle, skal have særlig autorisation for at udøve denne virksomhed.

I relation til bestemmelserne om konservatorvirksomhed foreslås endvidere, at visse stærkt truede dyrearter, når de findes døde i naturen, skal afleveres til offentlige zoologiske museer. Hensigten er at sikre disse arters beskyttelsesmæssige status yderligere.

Som jeg allerede har nævnt, er det nødvendigt, at jagtudøvelse sker på en forsvarlig måde. I den sammenhæng er det vigtigt, at nye, unge jægere får det bedst mulige grundlag herfor. Det foreslås derfor, at 16-18-årige kun må udøve jagt i følge med en jæger over 18 år.

Endelig foreslås ændringer, som betyder en rationalisering af den daglige administration af loven. Dette skal bl. a. ses på baggrund af oprettelsen af institutionen landbrugsministeriets vildtforvaltning i 1979. Det har skabt behov for en justering af de bestemmelser i den nugældende lov, som berører administrative forhold. Disse er indføjet i lovforslaget, ligesom det er fundet rimeligt at lovfæste eksistensen af landbrugsministeriets rådgivende organ i vildtspørgsmål, vildtforvaltningsrådet.

Med disse ord overlader jeg lovforslaget til det høje tings forhåbentlig velvillige behandling.

Ministeren for kulturelle anliggender (Lise Østergaard):

Jeg skal tillade mig for det høje folketing at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om stats-tilskud m. v. til museer.

(Lovforslag nr. L 40).

Efter § 16 i den gældende museumslov nr. 304 af 10. juni 1976 med senere ændringer skal der i indeværende folketingsår fremsættes et revisionsforslag.

Revisionsbestemmelsen blev indføjet i loven efter et ændringsforslag fra kulturministeren, tiltrådt af kulturudvalget.

Grunden til, at der i 1976-loven blev indsat en bestemmelse om revision, var den, at man fandt, at denne lov medførte en så gennemgribende ændring af museumslivets struktur, at det ville være rimeligt at tage loven op til revision efter en 5-årig periode.

Den ændring, der hermed foreslås i museumsloven, består udelukkende i, at revisionen af museumsloven foreslås udskudt fra folketingsåret 1981-82 til folketingsåret 1982-83.

Som anført i bemærkningerne til lovforslaget er begrundelsen for den foreslåede udskydelse den, at det igangværende udvalgsarbejde om samarbejdet mellem fredningsmyndighederne og museerne om arbejdsopgaverne i medfør af lovgivningen om fortidsminder og bygningsfredning m. v. først kan forventes afsluttet i slutningen af 1981 eller begyndelsen af 1982.

Administrationen af bygningsfredningsloven og naturfredningsloven, specielt dennes kapitel VII, giver en række berøringsflader mellem miljøministeriet og fredningsmyndigheder på den ene side og kulturministeriet og museumsvesenet på den anden.

I henhold til bestemmelsen i museumslovens § 12, stk. 2, er der af miljøministeren i samråd med kulturministeren nedsat et fortidsminderåd, der bl. a. har til opgave at rådgive fredningsstyrelsen i forbindelse med administrationen af naturfredningslovens kapitel VII, der omhandler jordfaste fortidsminder.

I statsens museumsnavn, der er nedsat i henhold til museumslovens § 7, er et medlem udpeget af miljøministeren.

Det nævnte midlertidige udvalg er nedsat ud fra ønsket om yderligere at opnå den bedst mulige udnyttelse af de økonomiske og faglige ressourcer.